

[Flemming Jensen]

men det foreliggende lovforslag rejser nogle problemer, man ikke kommer uden om.

Hvis man nu gik ind i en yderligere statsstøtte end den, der allerede gives, hvad ved vi så reelt om, hvilke konsekvenser det kan få? Har vi nogen viden om de udbygningsplaner, haverne måtte have? Har vi nogen indflydelse på det? Jo, vil man måske sige, det har vi da, for haverne kan ikke lave mere, end de kan skaffe penge til. Man skal nok ikke være alt for sikker på det argument. Uden at jeg på nogen måde ønsker at tro ondt om andre, så har jeg nogle erfaringer, som siger mig, at når man først én gang har sat noget i gang, kan det være ganske svært at holde igen, specielt når det, man har sat i gang, har almen sympati.

I den konservative gruppe er der enighed om, at det er rimeligt at få skabt en vis ligestilling mellem haverne – jeg har lovet at sige: ikke i København, men – på Frederiksberg og i Ålborg. Men det skal ikke skjules, at vi ikke umiddelbart føler det rimeligt, at staten skal have yderligere udgifter generelt til disse haver. Vi vil gerne være med til at overveje, om denne sag ikke primært bør løses af de kommunale enheder, som har den største og den meste direkte glæde af haverens tilstedeværelse.

Vi vil naturligvis drøfte disse problemer videre i udvalget, men har altså på forhånd peget på nogle betænkeligheder.

Ninna Pedersen (FP):

Jeg kan ikke lade være med at starte med en henvendelse til socialdemokratiets ordfører, der så ømtåligt og følelsesmæssigt kommer ind på, at det er børnenes interesser, vi varetager ved at give statstilskud til zoologiske haver. Jeg finder simpelt hen, det er et hyklerisk argument at drage børnene ind i dette forhold.

I 1976 inddrog man en ny post under kulturministeriets regie, nemlig statstilskud til zoologiske haver i Ålborg og København. Tidligere gav man et tilskud hvert år. I 1976 startede man med faste kriterier for bevillinger, nemlig 20 pct. af lønudgiften, som var den største post på driftsbudgettet. Hjælp det så? Tilsyneladende kun i negativ retning, da der nu stilles krav om større tilskud. I mellemtiden er der givet engangstilskud til sanering af gæld. Gælden er trods dette tilskud

steget og vil fortsat være stigende, da besøgsantallet er stagnerende og udgifterne til varme m.m. er stærkt accelererende.

Desuden har man forberedt en generalplan til en omfattende sanering af haven med en enorm udbygning, som kun kan laves, såfremt skatteborgerne betaler. Vi finder ikke, det er rimeligt, at skatteborgerne f.eks. i Odense, der har en zoologisk have uden statstilskud, skal være med til at betale til andre zoologiske haver, fordi de ikke drives som en forretning, hvori der sættes tæring efter næring. Hvad med løveparken i Givskud og parken på Lolland foruden mange andre mindre zoologiske haver? De må klare sig med at formindske udgifterne og lade nyderne betale.

Der er mange, der synes, at Københavns zoologiske have er alt for stor. Man kan næppe komme rundt på en eftermiddag. Derfor forekommer den uoverkommelig for mange. Desuden kan det vel også siges, at placeringen ikke just er ideel, hverken for dyr eller mennesker. Man taler om en turistattraktion, men nytten af disse turistindtægter kommer jo byerne København og Ålborg til gode. Det kan ikke være rimeligt, at staten skal betale hertil.

Skal vi desuden se på, hvad landet har råd til, ja så så det sløjt ud i 1976, og værre er det blevet i 1980. Hvordan vil man kunne få folk til at tro på, at der er sparevilje på Christiansborg, når man nu atter ønsker at lade tilskuddene accelerere? Fra fremskridtspartiets side er vi rede til at sige nej. Vi ønsker at standse statstilskuddet til de to zoologiske haver nu, som vi ønskede det i 1976, da det blev optaget på budgettet. Det er jo millioner af kroner, vi taler om, og der er ingen udsigt til, at likviditeten bliver bedre, tværtimod.

Vi bør slette denne post fra det statslige budget ved at gå mod dette lovforslag som det første skridt på vejen til videre sparevilje.

Ingerlise Koefoed (SF):

Man må sige efter at have hørt fremskridtspartiet, at landets situation må være meget vaklende, når det er nødvendigt at ofre så meget krudt på de få millioner kroner, som man har tænkt sig at give i statstilskud til zoologiske haver. Det er altså ikke de få millioner, der kan redde landets finanser.